

Sygn. akt II S 44/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz -spr.

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **D. Ż.**

z udziałem **Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Rejonowego w S.**

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w S. (...)Zamiejskowy Wydział w N.o sygn. akt VC 233/13

postanawia:

oddalić skargę.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn.akt. II S 44/13

UZASADNIENIE

D. Ż. pismem z dnia 27 sierpnia 2013r. wniósł skargę na przewlekłość postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy w S. (...)Zamiejskowy Wydział (...) z siedzibą w N.pod sygnaturą VC 233/13/ poprzednia sygnatura IC 664/12/.

Domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania oraz zasądzenia na swoją rzecz od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł.

Prezes Sądu Rejonowego w S.pismem z dnia 8 października 2013r. wniósł o oddalenie skargi oraz wskazał, że przystępuje do sprawy w charakterze strony.

W uzasadnieniu swojej odpowiedzi podniósł, że sprawa do Sądu Rejonowego – wówczas w N.wpłynęła 7 grudnia 2012r. i w tej dacie została zarejestrowana.

Kolejne czynności, jakie w sprawie zostały wykonane, to wezwanie powoda do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym i rodzinnym wobec wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Wezwanie to zostało zwrócone z Zakładu Karnego we W. z adnotacją o przetransportowaniu do Zakładu Karnego w P.. Nie powiodła się również próba kolejnego doręczenia wezwania, a to wobec przetransportowania powoda do Aresztu Śledczego w B..

Następnie po doręczeniu powodowi postanowienia o zwolnieniu od kosztów sądowych i doręczeniu odpisu pozwu pozwanemu wyznaczono pierwszy termin rozprawy na dzień 12 czerwca 2013r.

Z uwagi na chorobę sędziego referenta termin rozprawy zniesiono, o czym powoda powiadomiono. Wyznaczono też nowego sędziego referenta /z uwagi na chorobę pierwotnie wyznaczonego sędziego/, który postanowieniem z dnia 12 września 2013r. wydał postanowienie o dopuszczeniu dowodem z przesłuchania powoda w drodze pomocy prawnej.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Pozew z żądaniem zapłaty zadośćuczynienia powód wniósł w dniu 7 grudnia 2012r. Wskazał, że przebywa w Zakładzie Karnym we W. /k.2 akt sprawy/.

W pozwie domagał się przeprowadzenia dowodu z zeznań wskazanych przez siebie świadków, wskazując ich dane i adresy zamieszkania, dokumentacji za okres odbywania kary u pozwanego oraz zwolnienia go od kosztów sądowych.

Wobec tego ostatniego wniosku Sąd Rejonowy wezwał powoda do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym i rodzinnym /zarządzenie z dnia 17 grudnia 2012r., k.1 akt i k.11/.

Wezwanie, zgodnie z adresem zakładu karnego zostało skierowane do W., a następnie, w dniu 3 stycznia 2013r. zwrócone do Sądu Rejonowego bez żadnej informacji o przyczynach zwrotu /k.14 akt/.

Wobec pisma powoda z 1 lutego 2013r., w którym zwraca się on o informację o przebiegu postępowania i wskazuje nadal jako miejsce odbywania kary – Zakład Karny we W. /k.16 akt/ Sąd Rejonowy ponowił próbę doręczenia mu wezwania, zgodnie z zarządzeniem z dnia 17 grudnia 2012r. /k.18-19 akt/.

Pismo zostało zwrócone z adnotacją, że powoda przetransportowano do Aresztu Śledczego w B., wobec czego wezwanie, zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego skierowano na Areszt Śledczy w B. /k.22-23 akt/.

Powodowi doręczono wezwanie w dniu 1 marca 2013r., co wynika z potwierdzenia odbioru /k.24 akt/, a w dniu 7 marca 2013r. oświadczenie powoda wpłynęło do akt sprawy /k.26-27 akt/.

Po wydaniu w dniu 14 marca 2013r. postanowienia w przedmiocie zwolnienia powoda od kosztów sądowych, odpis pozwu doręczono pozwanemu, udzielając 14 – dniowego terminu do złożenia odpowiedzi na pozew /k.32 akt/.

Po wpływie do akt odpowiedzi na pozew, co nastąpiło 27 marca 2013r., Przewodniczący wyznaczył termin rozprawy na dzień 12 czerwca 2013r., o czym zawiadomiono powoda przy doręczeniu odpisu pozwu /zarządzenia z dnia 13 kwietnia 2012r./ Przesyłkę dla pozwanego skierowano na Areszt Śledczy w B., który ją zwrócił, wskazując na Zakład Karny w P., ten z kolei, dokonując zwrotu, wskazał na Areszt Śledczy w P. /k.43-45 akt sprawy/. Ostatecznie powód odebrał zawiadomienie o terminie rozprawy w dniu 22 kwietnia 2013r. /potwierdzenie odbioru – k.51 akt/.

Sąd Rejonowy zażądał także z Sądu Okręgowego w Bydgoszczy akt sprawy I C 62/11, a to wobec treści odpowiedzi na pozew, gdzie pozwany wniósł o odrzucenie pozwu wobec faktu, że sprawa o zadośćuczynienie między tymi samymi stronami, za ten sam okres pobytu powoda u pozwanego /od 8 stycznia 2003r. do 11 marca 2003r. i od 11 września 2003r. do 26 lutego 2004r. została prawomocnie rozpoznana oddaleniem pozwu /I C 62/11 a następnie, wobec apelacji powoda – oddalono apelację wyrokiem w sprawie VACa 722/12 Sądu Apelacyjnego w Gdańsku/.

Zarządzeniem z dnia 5 czerwca 2013r., wobec choroby sędziego referenta zniesiono termin rozprawy o czym zawiadomiono strony /k.54, k.59 i 60 akt/.

W dniu 12 września 2013r. sprawę przydzielono do rozpoznania nowemu sędziemu referentowi, który postanowił przeprowadzić dowód z przesłuchania D. Ż. w drodze pomocy prawnej przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w charakterze powoda na okoliczność wniesionego pozwu o zadośćuczynienie za doznane krzywdy w czasie kiedy powód odbywał u pozwanego karę pozbawienia wolności w okresie od 8.01.2003r. do 11.03.2003r. i od 11.09.2003r. do dnia

28.02.2004r. Nadto powód winien odnieść się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia oraz do okoliczności, iż między stronami toczyło się już postępowanie przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy, które zostało prawomocnie zakończone.

Powyższe ustalenia prowadzą do przyjęcia bezzasadności skargi na przewlekłość, wobec czego podlegała ona oddaleniu.

Skarga jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy (...) w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki /Dz.U. z 2004r., nr 179, poz. 1843 ze zm./ strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne dla załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności w myśl art. 2 ust. 2, ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia, co do istoty lub czynności podjętych przez sąd (...) uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawłości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

W ocenie Sądu Okręgowego z poczynionych wyżej ustaleń wynika, że postępowanie w sprawie V C 233/13 (wcześniej I C 664/12) toczyło się bez zwłoki, wszelkie czynności mające na celu zakończenie sprawy były podejmowane terminowo, były one prawidłowe i na żadnym etapie postępowania nie można dostrzec bezczynności czy to w pracy Sędziego referenta czy pracy sekretariatu Wydziału.

Od początku zarządzenia i czynności Sądu podejmowane były w celu szybkiego zakończenia procesu, przerwy w podejmowaniu czynności były nie dłuższe niż 1 miesiąc, co było oczywiście uzasadnione koniecznością doręczenia pism stronom. Podkreślić trzeba, że postępowanie w tej sprawie istotnie się wydłużyło ze względu na konieczność doręczenia powodowi wezwania do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym i rodzinnym, a to wobec częstej zmiany osadzenia powoda /Areszt Śledczy w B., Zakład Karny we W. i P. czy Areszt Śledczy w P./.

Przyjmuje się, i jest to pogląd ugruntowany w orzecznictwie, że o przewlekłości postępowania można mówić dopiero wówczas, gdy pomiędzy czynnościami procesowymi występują długie, nieuzasadnione przerwy albo też gdy pewne czynności nie są podejmowane w ogóle /por. postanowienie Sądu Apelacyjnego z 28 grudnia 2012r., II S 25/12 czy postanowienie Sądu Najwyższego z 7 października 2010r., sygn. akt. WSP 13/10/. Zatem przewlekłość postępowania zachodzi wtedy tylko, gdy zwłoka w czynnościach jest nadmierna, rażąca i nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych okolicznościach sprawy. Przewlekłość postępowania jest pojęciem względnym, względność ta zaś oznacza, że w każdym przypadku odnoszone być musi do realiów konkretnej sprawy (zob. też M. Laskowski, Skarga na przewlekłość postępowania przygotowawczego (pierwsze refleksje), Przegląd Sądowy 2009). Nie sposób nie zauważyć, że sprawa IC 233/13 zawisła przed Sądem dopiero 7 miesięcy przed wniesieniem rozpoznawanej skargi.).

Celowe było wydanie przez Sąd Rejonowy postanowienia o przesłuchanie powoda w drodze pomocy prawnej, bez kierowania sprawy na rozprawę, a to wobec zarzutu pozwanego w odpowiedzi na pozew z art. 199§1 pkt 2 kpc /tzw. powaga rzeczy osądzonej.

Po za oceną przewlekłości postępowania pozostaje kwestie merytoryczne, nie mniej jednak Sąd Okręgowy rozpoznając skargę na przewlekłość postępowania w sprawie VC 233/13 zauważa, że w sprawie I C 62/11 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy rozstrzygnięto już prawomocnie o żądaniu powoda zadośćuczynienia za okres pobytu w Zakładzie Karnym w P. w okresie, który został ponownie wskazany w sprawie VC 233/13.

Analiza akt sprawy doprowadziła Sąd Okręgowy do wniosku, że nie zaistniała w niej przewlekłość postępowania, wobec czego skargę D. Ż. jako bezzasadną należało oddalić na mocy art. 12 ust. 1 przywołanej ustawy.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem